

MỜ ẢO THÀNH PHỐ SAU 0 GIỜ

BẠN ĐÃ ĐƯỢC CHỨNG KIẾN NHỮNG HOẠT ĐỘNG BAN NGÀY, NHỮNG CHỖ VUI CHƠI VÀ NHỮNG PHIÊN CHỢ ĐÊM NHỘN NHỊP, LẤP LOÁNG DƯỚI ÁNH ĐÈN. ĐÃ BAO GIỜ BẠN THỬ CẢM NHẬN HÀ NỘI ĐÊM CHƯA? NẾU CHƯA, BẠN HÃY THỬ MỘT LẦN ĐỂ TRẢI NGHIỆM THỦ ĐÔ SAU 0 GIỜ NHÉ.

11 giờ đêm, khi các dãy phố, khu nhà được trả lại vẻ yên tĩnh sau một ngày mệt mỏi, thì một cuộc sống khác, trong thành phố được bắt đầu.

Trong cái se lạnh cuối thu đầu đông, không khí tĩnh lặng đưa hơi ấm và mùi thơm ngọt ngào, thoang thoảng của những bắp ngô, sắn luộc, khoai nướng đi xa hơn. Dừng lại trước chiếc xe đẩy, thấy thấp thoáng một nụ cười hiền lành của cô chủ sau làn khói đang bốc lên nghi ngút, một điều mà bạn khó có thể nhìn thấy trong những buổi chiều đông khách và đầy khói bụi. Vài người khách dừng lại mua ngô, mỗi người vài lời chuyện trò qua lại, vài tiếng cười, dù xã giao cũng làm cho không khí bớt lạnh, người như gần người hơn.

Thấp thoáng bóng người phụ nữ đạp xe phía xa xa, với những túi đồ lính kính treo ở tay lái. Cô đang đi nhặt rác. Ban ngày cô đi thu mua phế liệu, có khi tới hơn 12 giờ đêm mới về nơi ngủ trọ. Một đứa con gái chuẩn bị thi đại học và một đứa học cấp 2 ở quê đang trông chờ mẹ chúng gửi tiền về...

Bờ hồ - một góc tâm hồn của người Hà Thành, nơi ai cũng muốn một lần đặt chân tới. Bờ Hồ trong đêm yên tĩnh, dịu dàng, mặt nước lăn tăn, khi mờ ảo, lúc lung linh dưới ánh đèn

màu đặt quanh hồ. Những cánh liễu rủ xuống, khe khẽ đung đưa những cánh tay dài mềm mại như đang múa. Quanh hồ, đôi khi vang lên tiếng bàn tán của những cô cậu sinh viên, những tiếng hét, tiếng cười hồn nhiên của những đứa trẻ quanh phố cổ. Bạn ngạc nhiên không khi vào lúc cả thành phố chìm trong giấc ngủ thì một đứa nhóc 2 tuổi đang chạy lon ton bên bờ hồ? Mẹ bé bảo, ban ngày bé không có chỗ chơi vì đông quá, đêm bé không ngủ được, nhà gần bờ hồ nên cho bé ra chơi!

Ánh sáng mờ đục của những cây đèn đường làm ta có cảm giác Nhà thờ lớn trở nên sùng sững, uy nghi và huyền ảo, cổ kính hơn so với vẻ vốn có của nó. Trước tiền sảnh của nhà thờ, những bác xe ôm

thì mỗi người một tay giữ thúng hàng trên đầu, một tay cùng “đồng nghiệp” khiêng thêm sọt hàng nữa. Cái lạnh không đủ để ngăn những giọt mồ hôi đang lăn tăn trên má, trên lưng những người khuôn vác. Nặng nhọc là thế song họ cũng chỉ nhận được từ 2000 – 5000 đồng cho mỗi sọt hàng như thế. Chuyển được nhiều hàng với khối lượng nặng thì mới kiếm được nhiều tiền. Hầu hết những lao động này đều là những người ở các nơi khác đến, sống tạm bợ tại các khu ổ chuột, các bè nổi ven sông Hồng hoặc dưới gầm cầu.... Cứ sau một ca giao hàng, cả chủ lẫn người làm thuê đều tranh thủ ngủ vùi ngay trên những bao hàng, những sọt rau quả chờ chuyển hàng sau.

Ở gần ngã tư Nghi Tàm, dưới ánh đèn cao áp, hơn chục cậu bé vận quần áo phong phanh đang tranh nhau trái bóng. Khi những bóng cây trên đường và bên hồ “nhú” dần ra khỏi màn sương mờ dày đặc, Phủ Tây Hồ linh thiêng hiện ra ngày một rõ thì dọc Hồ Tây, không ít những cô chú, ông bà đã đi tập thể dục buổi sáng. Dậy sớm hơn để cảm thấy ngày dài hơn, để con người khỏe khoắn hơn.

Trong khi ấy, chợ hoa Quảng Bá đã nhộn nhịp kẻ bán người mua. Những bông hoa tươi rói còn đọng hơi sương đã sẵn sàng để đi khắp nơi trong thành phố. Những bạn trẻ yêu thích hoa và ham mê chụp ảnh đã nhanh chóng chọn cho mình một bó hoa thật đẹp và thoải mái làm duyên trước ống

nằm trên yên xe, ngủ vùi một giấc trước khi có một “cuốc” mới.

Nơi sầm uất nhất có lẽ là chợ đêm Long Biên. Ban đêm ở đây không khí lao động vẫn hết sức sôi động. Đây là cuộc sống của những con người vất vả mưu sinh. Những chuyến xe rau, củ, quả xả hàng, các khách buôn tranh nhau nhặt nhạnh, ai cũng hối hả. Những người gánh thuê cũng nhanh chóng đặt lên vai mình những bao bố to gấp đôi người và khối lượng của nó cũng ngang ngửa như thế. Những phụ nữ khác

Trong sân ga, chuyến tàu vừa cập bến, những hành khách trong con buồn ngủ dip mắt rừng mình trước cái lạnh ngoài trời, uể oải xách những va li, những túi, những bao bi linh kính. Người thì hồ hởi vì người nhà ra đón sau một thời gian dài đi xa. Người lại ngao ngán tìm đến những chiếc ghế trong phòng chờ làm nơi ngả lưng để chờ tới sáng bắt xe hoặc những chuyến tàu mới.

Hồ Tây 3 rưỡi sáng mịt mờ bởi sương mù, bởi ánh sáng yếu ớt của ánh trăng muộn.

kính với một biển hoa rực rỡ.

Một đêm vòng quanh Hà Nội kết thúc, từ tám đến mười giờ đồng hồ, bạn sẽ biết được rất nhiều điều mới mẻ mà chỉ có trải nghiệm mới thấy được cái thú vị của nó. Mệt đấy, nhưng vui và nhiều ý nghĩa lắm. Tôi dám khẳng định sau khi làm một chuyến phượt như vậy bạn sẽ nói với tôi rằng “tôi yêu Hà Nội nhiều hơn”.

HỒNG THOM